

(Fremsat 7/6 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Skatteministeren har ordet, og så beder jeg i øvrigt om ro. Forhandlingerne fortsætter.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Dette forslag er en genfremsættelse af et tidligere lovforslag af den 27. januar i år fra Fremskridtspartiet om at ophæve loven om renteaftgift. Regeringen må afvise dette forslag. Efter regeringens opfattelse er der fortsat behov for en afgift af renter på lån, der i hovedsagen er optaget til privatforbrug. Der er ingen tvivl om, at loven har medvirket til at dæmpe det lånefinansierede privatforbrug, og i den nuværende situation vil det være helt uansvarligt blot at ophæve renteaftgiftsloven.

Den tidligere regering fik gennemført en forhøjelse af bagatelgrænsen for opkrævning af renteaftgift for afgiftsåret 1987 fra 50 kr. til 500 kr. Ved denne forhøjelse af bagatelgrænsen undgår omkring 350.000 personer at betale renteaftgift for 1987.

Som skatteminister i den daværende regering forhandlede jeg med Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet om at gennemføre en opsparringsbetinget lempelse af renteaftgiften på lån optaget før renteaftgiftslovens fremsættelse i sin tid. Under disse forhandlinger blev det endvidere drøftet, om lån til køb af aktier i et vist omfang kunne fritages for renteaftgift. Formålet med fritagelsen skulle navnlig være at hjælpe iværksættere, der etablerer sig i selskabsform. Disse forhandlinger endte, uden at der blev opnået enighed.

Regeringen er, som den tidligere regering, parat til at gennemføre ændringer af renteaftgiftsloven, som ikke undergraver lovens opsparringsfremmende sigte.

På den anden side er det for regeringen en betingelse for at fremsætte et forslag, at der på forhånd er sikret en aftale om indholdet af eventuelle ændringer. Fremskridtspartiets forslag er ikke et brugbart udgangspunkt for sådanne overvejelser, og jeg må afvise det fremsatte forslag.

Stavad (S):

Også Socialdemokratiet må afvise Fremskridtspartiets forslag. Vi er som bekendt tilhængere af, at vi begrænser det lånefinansierede forbrug, og derfor kan vi ifølge sagens natur ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.

Omvendt er vi dybt forundrede over, at regeringen intet foretager sig for at løse både de mange problemer, der er med tilfældigheder på gamle lån, og de mange administrative problemer.

Samtidig med at skatteministeren udgiver fine brochurer på glittet papir om forenkling af skattesystemet, så accepterer man det mest komplicerende element, som regeringen inden for de sidste par år har puttet ind i vores skatte-lovgivning, som færrest kan finde ud af, som skaber de største administrative problemer, og dér vil man ikke foretage sig noget som helst.

Vi må sige: Valgkampen er forbi nu. Mens valgkampen stod på, var ingen i tvivl om, at regeringen med skatteministeren i spidsen ønskede at få løst forbrugsrenteaftgiftens mange problemer både administrativt og i forhold til dens tilfældige virkninger. Under regeringsforhandlingerne, inden statsministeren var blevet rigtig statsminister igen, var det også et hovedemne, som regeringen lagde vægt på blev løst.

Jeg forsøgte under åbningsdebatten at få svar på, om regeringen ville gennemføre ændringer i denne korte sammensamling, inden Folketinget bliver sendt hjem på sommerpause. Der kom intet svar. Jeg forsøgte igen i fredags. Der kom stadig intet svar.

Derefter sendte jeg et brev til skatteministeren i mandags om, at vi meget gerne vil have den sag løst. Vi mener, at vi i fællesskab skylder at få den løst nu. Hvis ikke vi løser den nu, vil problemerne blive forstærket, og vi risikerer, at det kommer til at koste yderligere provenu. Vi bevæger os længere og længere væk fra den skæringsdag, som vi forhandlede i de første måneder af året, den hed den 1. januar 1988. Vi blev nødt til at rykke den et år, fordi vi var kommet så langt væk fra den 1. januar 1987. Nu risikerer vi, hvis vi ikke løser det nu, at skæringsdagen for nye og gamle lån ikke bliver den 1. januar 1988, men af administrative, praktiske grunde for overhovedet at få de administrative forenklinger til at fungere kommer den til at hedde den 1. januar 1989 med yderligere provenutab til følge.